

ఓం నమోభగవతే శ్రీరఘుజాయ

రఘుజా భాస్కర

సంపుటి : 4

సంచిక : 33

పుష్టం : 39,40

ఎడిటర్ : శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (ప్రోఫెసర్)

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 20-4-99, ఐ.భమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు శంకరాచార్యుల వారి జయంతి. శంకరాచార్యులవారు కాలడి అనే గ్రామంలో జన్మించారు. ఆయన తండ్రి శివగురువు, తల్లి ఆర్యాంబ. వారికి చాలాకాలం సంతానం లేదు. సంతానం కోసం శివుడిని ప్రార్థించారు. శివుడి అనుగ్రహం వలన ఆయన జన్మించారు అందువలన ఆయనకు శంకరుడు అని పేరుపెట్టారు. ఆయన చిన్నతనంలోనే చాలా విద్యలు గ్రహించారు. ఆయన విధ్యాస్వరూపుడు. ఆయన 32 సంవత్సరాలు దేశం అంతా తిరిగి బోధించారు. మీరు యజ్ఞాలు, యాగాలు, మంత్రాలు ఎన్ని చేసినా ఇవి మనస్సు శుభ్రకోసమే గాని అంత మాత్రంచేత ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, అజ్ఞానం నశిస్తేనే గాని ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. దేహప్రారభమును బట్టి మీకు ఐశ్వర్యం రావచ్చు, అధికారం రావచ్చు ఇవి అన్ని సీటి మీద ఉన్న బుడగల లాంటివి. సీటి మీద ఉన్న బుడగలు ఎంతకాలం ఉంటాయి? మన ఐశ్వర్యం అంతే, మన ఆరోగ్యం అంతే. ఈరోజు బాగున్నాము రేపు ఎలా ఉంటామో చెప్పలేము. ఈ భాతికమైన విషయాలు చూసి మీ మొఖంలోగాని, మీ మనస్సులో గాని అవినయం తెచ్చుకోవద్దు.

జీవుడికి అనుభవించవలసిన ప్రారభం లేకపోతే ఈ భూమి మీదకు రాడు. శరీరం వచ్చింది అంటే ఏదో ప్రారభం ఉంది. అది మంచి ప్రారభంకావచ్చు. చెడు ప్రారభం కావచ్చు, మిశ్రమ ప్రారభంకావచ్చు, ప్రారభాన్ని సహనంతో అనుభవించు, దుఃఖపడవద్దు. మనం బాధలు పడుతున్నాము వారికి బాధలు లేవు అని ఇలా అనుకోవద్దు. ఎవరి బాధలు వారికి ఉంటాయి. కొంతమంది నిగ్రహించుకొంటారు. కొంతమంది నిగ్రహించుకోలేరు. ఆ ప్రారభం ఎలా పోతుంది అంటే ఎవరి వలన సీకు నష్టం వస్తుందో, ఎవరి వలన సీవు ఇభ్యందులకు గురి అవుతున్నావో వారికి ప్రతిక్రియ చేయకు. ఎవరైతే సీకు చెడ్డ చేస్తున్నారో వారి మీద కళ్ళ తీర్చుకొండామని ప్రయత్నం చేయకుండా సీవు కనుక శాంతిగా ప్రారభాన్ని అనుభవిస్తే ప్రారభం నెమ్ముదిగా ఖర్చులుపోతుంది, రాబోయే జన్మలు ఉత్తమ జన్మలు వస్తాయి, ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి అయ్యే

జీన్న ఉన్న కుటుంబంలో పుడతావు. తరువాత యోగివి, బుషివి అవుతావు అని స్వామివారు చెప్పారు. వరదలో గడ్డిపరక ఎలా కొట్టుకొని పోతుందో అలాగ రాగద్వేషముల వేగంలో జీవుడు కొట్టుకొని పోతున్నాడు. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా, గురువు అనుగ్రహం లేకుండా ఎవడూ ఇందులోనుండి బయటకు రాలేదు. ఏ ఉపాధి వచ్చినా అంటే మానవశరీరంలో ఉన్న, జంతుశరీరంలో ఉన్న నా మనస్సు నిరంతరము నీ పాదాలు విడిచిపెట్టకుండా అనుగ్రహించు అని భగవంతుని ఆచార్యులవారు ప్రార్థించారు. ఏ ప్రాంతంలో ఉన్న, ఏకులంలో పుట్టినా, ఏరంగు బట్టలు వేసుకున్న ఓ శంకరా! నా మనస్సు నీ పాదాలయందు నిలబడి ఉండాలి కదా, అప్పుడు కదా విషయ వాసనలు నశించేచి. అలా లేనప్పుడు ఎక్కడ ఉంటే ఏమి ఉంది? ఏమిబట్టలు వేసుకొన్న నాకు మోఞ్చం ఎలా వస్తుంది అన్నారు ఆచార్యుల వారు.

శంకరాచార్యులవారు మీరు రాకముందు హిందూమతంలో ప్రకమత్తుం లేదు. శివుడిని ఆరాధించే వారు శివుడు ఒక్కడే దేవుడని, విష్ణువును ఆరాధించే వారు విష్ణువు ఒక్కడే దేవుడని ఇలా బేధాలు ఉండేవి. ఆచార్యుల వారు ఏమి చెప్పారు అంటే భగవంతుడే విష్ణువుగా వచ్చాడు, భగవంతుడే శివుడిగా వచ్చాడు, భగవంతుడే గణపతిగా వచ్చాడు. ఇస్ని రూపాలలో వచ్చినవాడు భగవంతుడే. మీకు ఇష్టమైన రూపాన్ని ఆరాధించుకోండి. ఏరూపాన్ని ఆరాధించినా భగవంతుడిని పొందుతారు. ఇందులో బేధం ఏమీ లేదు. ఉన్న వస్తువు ఒక్కటే. ఆ వస్తువే ఇస్ని రూపాలుడా వచ్చింది అని చెప్పారు. ద్వైతంలో నుండి కామం పుడుతుంది, ద్వైతంలో నుండి కోరక పుడుతుంది, ద్వైతంలో నుండి భయం వస్తుంది. అంతా ద్వైతంలో నుండి వస్తుంది. మాయ అంతా ఇక్కడే ఉంది. దేహసికి పరమితమైన బుద్ధి ఉన్నంతకాలం స్వార్థపూర్వాలతమైన కోరకలు పుడతాయి. ఆ కోరకలు నెరవేర్చుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తాము. కోరకలు నెరవేరతాయి దాని వలన స్వార్థం పెరుగుతుంది. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా ఈ విషవలయంలోనుండి బయటపడలేము. ధ్యానం అంటే ఉదయం స్నానంచేసి కొద్దిసేపు ఎక్కడే ఒకచోట మొద్దబ్బాయిలా కూర్చోవటంకాదు. ఏనిమిషానికి ఆ సిమిపం నీ మనస్సులో ఏమిజరుగుతోందో, ఏ విధమైన తలంపులు వస్తున్నాయో నిఘూవేసి ఉంచటమే ధ్యానం.

శంకరాచార్యులవారు 32 సంవత్సరాలు జీవించారు. అనేక గ్రంథాలు ప్రాసారు. వాహనాలు సలగా లేని కాలంలో దేశంలు తిలిగి జ్ఞానశోభ చేసారు. విత్రాంతి లేని జీవితం. శ్రవణంకంటే మననం గొప్పది, మననం కంటే నిధి ధ్యాన గొప్పది. వాటివలన లోపల ఉన్న అజ్ఞానం బయటకు వస్తుంది. ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది గాని బాహ్యమైన ప్రక్రియల వలన నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఏనుగొచ్చేలా శ్రవణం చెయ్యి, శ్రవణం చేసి మననం చేసిన దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోంటే

దాని వలన నీ లోపల ఉన్న ఆజ్ఞానం బయటకు కక్కబడుతుంది. సిరంతరము ఏదైతే చింతిస్తున్నావో అదే నీవు అవుతావు. ఆచార్యులవారు నాలుగు మంత్రాలు స్థాపించారు. మరం యొక్క సాంప్రదాయం ఎలా ఉండాలి, ఏ మరం ఏదైనాన్ని పరాయణం చేయ్యాలి ఎలా ప్రచారం చేయాలి అనేది వివరంగా చెప్పారు. మీ అనుష్ఠానం మీరు చేసుకొంటూ ఎవరి ప్రాంతంలో వారు వేదాలను, జ్ఞానాన్ని బోధించి ప్రజలను జ్ఞాన వంతులను చేయండి, వారు మీకు తావలసిన అన్న వస్తాలు లోటు లేకుండా చూస్తారు అని శిఖ్యులకు చెప్పారు. ఆచార్యులవారు కాలడిలో శరీరం ధరించారు, కేధాలీనాధిలో శరీరం విడిచిపెట్టారు. ఆయన శరీరం విడిచిపెట్టే రోజు శిఖ్యులతో మీరు ఇచ్చిన మంచినీళ్ళకు, మీరు పెట్టిన అన్నానికి నా కృతజ్ఞతలు తెలియపరుస్తున్నాను అని చెప్పారట. అప్పుడు పద్మమాదుడు అంటాడు మీరు జీవితం పాడుగునా బోధించారు, బోధించటమే కాదు మీరు ఏదైతే బోధించాలో అందులో మేము నిలబడేటట్లు అనుగ్రహించారు. బాహ్యంగా మేము చేసిన పనులకు మీరు కృతజ్ఞత తెలియజేస్తున్నారు. ఇంతచేసిన మీకు మేము ఎలా కృతజ్ఞత చెప్పాలి అన్నాడు. కృతజ్ఞత లేని మానవుడు ఎన్ని పూజలు చేసినా, జపాలు చేసినా, తపస్సలు చేసినా ఈశ్వరానుగ్రహసికి అర్పుడు కాదు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 18-3-99, సూరత్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పనేదేవుడు. పనిద్వారామనం నేర్చుకోవలసిన విషయాలు చాలా ఉన్నాయి. పనిమానేస్తే నౌమిలతనం వస్తుంది గాని మొత్తం రాదు. కష్టపడి పని చేయ్యాలి. ఘలితం ఈశ్వరుడికి విడిచిపెట్టాలి. ఘలితం ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా ఇవ్వాలో ఈశ్వరుడు మనకు ప్రసాదిస్తాడు. మన చేతిలోపని ఉంది. కష్టపడి పని చేసుకోవాలి. ఘలితం కోసం ఎదురుచూడవద్దు. మీరుచేసే కృషికి అందరికి ఘలితం వస్తుంది. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను వ్యక్తం చేసుకోకూడదు, వాటిని జాగ్రత్తగా సభ్యునియోగం చేసుకోవాలి. కొంత స్వార్థం తగ్గించుకొని భగవంతుడు ఇచ్చిన అవకాశములను కొంతవరకు సమాజానికి ఉపయోగిస్తే సమాజం బాగుపడుతుంది, భగవదనుభవం పొందటానికి అది మీకు సహకరిస్తుంది. మానవుడు ఏరంగంలో అయినా బాగుపడాలంటే పని, క్రమశిక్షణ, భక్తి ఇవి మూడూ అవసరం. ఈ మూడూ అభ్యాసం చేయ్యండి. అభ్యాసం చేస్తే అసాధ్యం అంటూ ఏమీలేదు. మీరు సంపాదించిన దానిలో మీరు ఎంజాయ్ చేస్తూ కొంతభాగాన్ని ఇతరులకు ఉపయోగించండి. ఇతరులకు ఇచ్చినటి దేవుని బాంకులో పడుతుంది. అది మీ మరణానంతరజీవితంలో మీకు

ఉపయోగపడుతుంది.

చేతులతో పూజచేస్తాము, నోటితో జపంచేస్తాము, మనస్సతో ధ్యానం చేస్తాము. ఇవి అన్ని కూడా మనో నిగ్రహం సాధించటానికి. మనో నిగ్రహం ఉన్నపాడు అన్ని సాధిస్తాడు. మనోనిగ్రహం లేనివాడు ఎన్ని ఉన్నా వాడు సుఖింగా, శాంతిగా ఉండలేదు. మనం బాధుపడాలంటే ఆత్మస్తుతి, పరసింద ఇవి రెండూ తగ్గించుకోవాలి. ఆత్మస్తుతి అంటే మనలను మనం పాగుడుకోవటం, దాని వలన మనకు గర్భం పేరుగుతుంది. ఇతరులను విషుల్మస్తే మనకాలం వ్యధా అవుతుంది, వాలలో ఉన్నపాపం మనకు వస్తుంది. పరసింద వలన మనస్స కలుపితం అవుతుంది. సంసారంలో అనేక సమస్యలు ఉంటాయి. కెరటం కెరటం మధ్యన సముద్రంలో ఎలాస్తానం చేసి బయటకు వస్తామో అలాగే సంసారంలో ఎన్ని చిక్కులు ఉన్నా వాటిమధ్యన మనం పవిత్రులు అప్యటానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలి. ఎవరైతే నిరంతరము నన్న స్తులిస్తున్నారో, నా మాటలు శ్రద్ధగావిని అర్థం చేసుకొని ఆచరించటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారో వాలకి నన్న తెలుసుకొనే బుద్ధిని ఇస్తాను అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. దైనందిన జీవితంలో మన ప్రవర్తన సలగా ఉంటే, నిరాడంబరముగా నిరహంకారముగా జీవించటంవలన ఆయన అనుగ్రహసికి పాత్రులయితే మనకు మోక్షం కలుగుతుంది. గాఢసిద్ధులో ఉన్న సుఖం, శాంతి జాగ్రదావస్థలో ఉన్న ఎరుక ఒకేసాల అనుభవంలోనికి వస్తే అదే మోక్షం. మనోనాశనం వలన గాఢసిద్ధులో ఉన్న స్థితిని జాగ్రదావస్థలో తెచ్చుకోవటం సాధ్యం అవుతుంది. రోజూ కొద్దిసేపు ఏకాంతంగా ఉండండి. ఏ కారణం వలన మీ మనస్స బాహ్యముభానికి వెళుతోందో మీరు చూసుకోండి. మీకు ఏ బలహీనత ఉందో ఆ బలహీనత లేని వాలతో సహవాసం చేస్తే ఆ బలహీనత నెమ్ముదిగా తగ్గిపోతుంది. ప్రపంచంతో మానవుడికి అనుబంధం వాసనను బట్టి వస్తోంది. మానవుడికి ఏ వాసన అయితే ఉందో ఆ వాసనకు సంబంధించినంతవరకే ప్రకృతి తోటి, లోకం తోటి అనుబంధం ఏర్పడుతుంది. వాసన ఏమీ లేకపోతే వాడికి అనుబంధం ఏమీ ఉండదు. మనం కర్తృ చేస్తాము. దానికి ఫలితం వస్తుంది. ఆ ఫలితాన్ని అనుభవిస్తాము. అనుభవించినప్పుడు వాసన పడుతుంది. వాసనలో నుండి కోలక పుడుతుంది. కోలకను బట్టి మరల పనిచేస్తాము. ఇది కర్తృచక్రం. ఈ కర్తృచక్రంలోనుండి బయటకు వచ్చిన వాడికి అమృతానుభవం కలుగుతుంది. కాపాయబట్టలు వేసుకొంటే సన్మాసి కాదు, కర్తృఫలత్వాగి సన్మాసి. మానవుడు అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే గుర్తులు పనిచేయాలి, సన్మాసి లాగ జీవించాలి.

